

Den berømte Grauballemand er her havnet på et ubekvent bræddegulv i Simon Dybbroe Møllers videoinstallation "Bag of Bones".
Foto: Kunsthal Aarhus

”
Kunsthal Aarhus har i de seneste år vist udstillinger, man dårligt kunne se som deciderede publikumsmagneter.

Gigantisk maleriinstallation og et moselig, der vækkes til live

Franskfødte Nathalie Du Pasquier viser, hvad man kan udrette som maler i dialog med design og objektkunst, mens Simon Dybbroe Møller vækker Grauballemanden til live i en dyster videoinstallation.

KUNSTUDSTILLINGER
NATHALIE DU PASQUIER
- PAINTINGS OF THINGS.
PAINTINGS AS OBJECTS
SIMON DYBBROE MØLLER
- HYPNIC JERK
KUNSTHAL AARHUS
J.M. Mørks Gade 13, Aarhus C.
Til den 3. september 2023

LARS SVANHOLM
kultur@jp.dk

Umiddelbart kan man sagtens føle en vis konfus overvældelse ved entréen til Nathalie Du Pasquiers samlede udstilling i Kunsthal Aarhus. På den ene side oplever jeg ved første gennemgang et antal værker, som synes forankret i en ret tidlig modernisme. Motivkredsen består ofte af opstillinger, som aktuelt er disponeret i et rum, der er blevet omformet til at indbefatte en gigantisk installation med malerier og skulpturer.

I dette indledende afsnit får jeg som beskuer flere associationer til kunstnere fra 1900-tallet, hvilket ikke er så mærkeligt, da disse malerier er udført i et tids-

rum med afsæt i det 20. århundredes sidste årti. Farveholdningen består primært af dæmpede jordfarver, som man kender dem hos den stilfærdige italienske maler Giorgio Morandi (1890-1964).

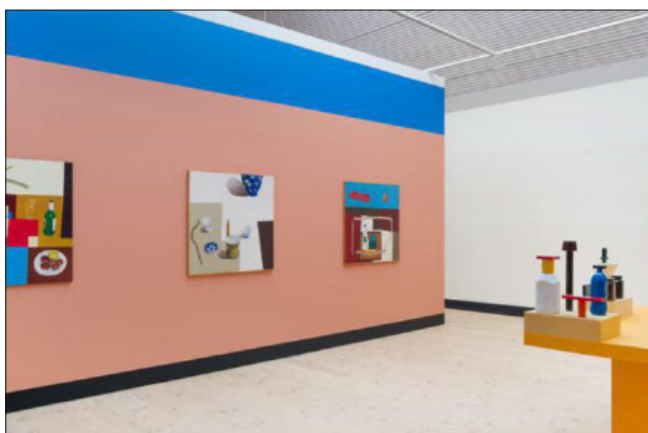
En stærk farvefølelse
Måske er sammenligningen lidt af en tilsnigelse, men det var min første umiddelbare indskydelse. Malerierne går ikke alene i konvergens med rummenes bemaling, men også med et antal skulpturelle enheder, der blot underbygger en tredje dimension i den samlede organisme.

Der går omkring 15 år fra de tidligste af Du Pasquiers arbejder og frem til det næste afsnit, som nu står stramt, stærkt koloristisk, og nævner jeg tidligere Morandi, kan man faktisk nu opleve et *clash* mellem den italienske modernist og en filosofi, der rækker tilbage til den hollandske gruppering De Stijl, som blev stiftet af blandt andre Theo van Doesburg, der også havde en tilknytning til den celebre tyske Bauhaus-skole, der eksisterede i mellemkrigsårene, og som fik en afgørende betydning for kunst og design i 1900-tallet.

Var der terrakotta over farverne før, står de nu helt rene og ublandede i stærke geometriske fremstillinger, som endnu en gang indbefatter rummet ved hjælp af farver og skulpturer. Jeg ved ikke prompte, om det er for meget, men kunstneren besidder helt klart en stærk

Det er måske en kæk tilsnigelse at sammenligne Nathalie Du Pasquiers malerier med den stilfærdige italienske kunstner Giorgio Morandi.
Foto: Lars Svanholm

Hos Nathalie Du Pasquier består motivkredsen ofte af opstillinger i værker placeret i en gigantisk ruminstallation.
Foto: Jacob Friis-Holm Møller

Med lidt god vilje kan man se bindingen mellem Grauballemanden og et antal støvede montrer, hvor ure tidligere har været udstillet.
Foto: Jacob Friis-Holm Møller

farvefølelse, og af samme årsag går det ikke helt galt i mødet mellem farverne og de dirrende, konkretistiske strukturer på billedplanerne.

Grauballemanden i live

Kan man tale om en overdimensioneret harmoni med lys og farve som bærende elementer hos Nathalie Du Pasquier, vil dialekten ændre sig afgørende, når/hvis man bevæger sig ned i Kunsthal Aarhus' underetage. Her brydes mørket først og fremmest af en kæmpestor videoskærm, hvorpå man motivisk kan

stifte bekendtskab med en velkendt skikkelse.

Den berømte Grauballemand er stjernen blandt moselig, og billedkunstneren Simon Dybbroe Møller har haft mulighed for at scanne legemet og dermed give artefaktet en ny mulighed for at trække vejret og få en puls.

Værket har isoleret set fået titlen "Bag of Bones", hvilket naturligvis virker som en morbid titel, men inden for en frekvens på under fem minutter bliver Grauballemanden genoplivet for blot at havne på et rustikt bræddegulv med et hult drøn.

I det mørke univers suppleres videoinstallationen af et antal støvede montrer, der har været benyttet til udstilling af ure. Med lidt god vilje kunne man se bindingen mellem Grauballemanden, som i dag er udstillet på permanent basis på Moesgaard Museum, og disse kronometre.

Kunsthal Aarhus har i de seneste år vist udstillinger, man dårligt kunne se som deciderede publikumsmagneter. Koncepterne har kredset om ganske komplicerede og videnskabelige vidnesbyrd sat i scene som billedkunst, og det kan såmænd være udmærket, men med Diana Baldon som forholdsvis ny kunstnerisk leder af kunsthallen ser det ud til, at der blæser såvel lune som mere kølige vinde i institutionens fremtidige program, og dette vil jeg glæde mig til at følge tæt i den kommende tid.